

Benediktes dagbog

Australien var to fantastiske måneder. Jeg oplevede så meget – også bare i de små ting – at jeg hver aften var helt smadret når jeg gik i seng. Før jeg tog afsted kaldte folk det ”en oplevelse for livet” og ”tid du aldrig vil glemme”, og nu da jeg har været afsted, tænke jeg ikke på det som skelsættende på den måde. Nej, hele forløbet virker meget naturligt, når jeg kigger tilbage på det, men samtidig kan jeg da ikke sige at det ikke har ændret mig lidt. Jeg bruger stort set ordene ”I Australien...” hver dag, og den engelske accent er i hvert fald anderledes.

7 ud af de 8 uger skrev jeg mails til dem derhjemme om hvad jeg gik og lavede. Jeg har fundet et par bidder, der meget godt danner et billede af min oplevelse.

Flyveturen kunne have været meget værre. Det tog lang tid og det var ikke det bedste sted jeg nogensinde har sovet, men det var nu meget hyggeligt. Lige før vi lettede fra Kastrup så jeg en lastbil malet helt som et dannebrogflag. Det følte meget passende, på en eller anden måde.

23/01-2016

Der er noget uvirkeligt ved at se palmetræer, på samme måde som det er uvirkeligt at blive vækket af nogle andre fugle.

24/01-2016

Så barbequen i går. Der var SÅ meget mad. Kød, salater, og et helt kagebord, der kunne konkurrere mod et sønderjysks. Der var lagkager, pavlova (en slags kage af marengs, kagecreme og frugt), lamingtons (kage med chokoladeovertræk og kokos), fairybread (det hvideste toastbrød I kan forestille jer med smør og krymmel), kiksekage mm. Mængden af rester var voldsom.

27/01-2016

I dag fik jeg så en rundtur af byen. Shoppingcentre, gågader og caféer. Det minder alt sammen meget om en Europæisk storby. Som en blanding af Paris og Berlin, med de hvide bygninger og de brede gader. Alting er meget stort, ikke de krampagtigt smalle stræder vi har i København mange steder. Jeg blev dog vist et par af sådanne gader. De har nogle gader hvor graffiti er tilladt (uvist hvorvidt det er lovligt) og murene er helt overtegnede med kunstværker og tags. Det er ikke alt sammen kønt, men farverne var. Alex beskrev det som et levende kunstværk, der ændrer sig gennem tiden, og jeg tror vi vender tilbage på et tidspunkt.

Jeg var også i en naturreservat park-ting i dag, og jeg tror simpelthen den største forskel på her og hjemme er mængden af plads. Der er så langt til alle sider herovre, specielt i reservatet virkede det helt åndssvagt hvor meget skov der var. Vi så også skellet til et (vist nok) 500.000 hektar afgrænset område, hvor ingen mennesker må færdes fordi det er der de opsamler vand, så der må ikke forurenes. Tænk at have så meget plads at man kan helt udelukke så meget for brug.

31/01-2016

En general skoledag foregår sådan her: stå op kl. 6:25, gå i bad, gør mig klar, spis morgenmad, pak taske, og så kl. 7:50 hedder det ud af døren gå til tram-stoppestedet, tag tram'en, stå af tram'en og

skift til den anden tram, stå af den tram og så gå til skolen hvor jeg så er ca. kl. 8:30. Derefter har jeg fra kl. 8:45 en 4-5 sessions med forskellige fag og 1-2 frie sessions hvor jeg laver dansker lektier, afleveringer eller slikker sol. Hvis det så ikke er en dag hvor vi beslutter at lave noget er jeg hjemme kl. 4 (de bruger ikke kl. 16 osv.), hvorefter jeg laver lektier eller et eller andet gøgl. Det er dog mere sjældent at vi ikke laver noget.

07/02-2016

Så er jeg igennem endnu en uge og halvvejsmærket nærmer sig med hastige skridt. Det føles både som om jeg har været her meget længe, og som om jeg sad i flyet i går. Fredag lavede jeg ikke noget udover at arbejde på min tan i mine frie sessions og den timelange frokostpause. Det var igen en 30 grader, men solen skinnede mere. Det er en vildt sjov oplevelse at snakke engelsk til små børn dog, jeg har ellers vænnet mig til det med andre i den grad at jeg næsten ikke tænker over det mere. Jeg er også flere gange begyndt at snakke dansk til Alex, fordi det flyder sammen.

14/02-2016

Stranden på Phillip Island er en af de bedste strande til surfing i området, og bølgerne var også meget store. Først skulle vi dog i wetsuits og sådan nogle flotte trøjer, så instruktørerne vidste hvem de skulle holde øje med. Der var nok omkring 20 mennesker på holdet i alt, og vi fik alle sammen et begynder surfboard. Dvs. det er større og har en blødere overflade end normalt, så det er nemmere og mindre farligt. Sikkerheden var (måske forståeligt nok) meget i fokus, og vi fik til at starte med en lang forklaring af rips eller rifts eller hvad de end hed, som er de strømme der trækker vandet ud af bugten igen. Og så kom alt teorien om hvordan man "catch a wave" og ligger ordentligt på brættet. Først der fik vi lov til at komme ud i vandet, men det var til gengæld også rigtig sjovt, og overraskende ikke så svært (før man skal stå op i det mindste). Der er masser af billeder, og også nogle af mig der står op de sidste ti meter ind til stranden, hvor bølgen stort set er død alligevel. Jeg var imponeret over mig selv.

Jeg har haft endnu en eventfuld uge. I tirsdag oplevede jeg min første dag med 40 grader. Det var så varmt, men jeg må også sige at jeg nød det fuldt ud. Vi danskere fik i dagens anledning lov til at skippe de to sidste sessioner for at kunne tage på stranden tidligere, hvilket også bare gjorde alting bedre. Strandturen mindede mig om Tyrkiet: sand så varmt man dårligt kunne gå på det (vi løb de tyve meter mellem håndklæderne og vandet), luften så varm at man blev tør på to minutter efter at have badet – noget der var nødvendigt ofte. Jeg var så bange for at blive forbrændt at jeg endte med slet ikke at få farve, fordi jeg havde så meget solcreme på.

29/02-2016

Vi fik godt nok en sen start, med morgenmad 11-12-tiden. Derefter var der en tætpakket plan først med gåtur for at se vilde kænguruer - og der var mange, derefter med Aboriginal-museet. Det var en mindre bygning, halvt nedgravet i jorden for bedre at falde i et med naturen. Informationstavlerne og artefakterne gjorde det ikke til det mest spændende sted, derimod var malerierne som beskrevet i 'Drømmespor' og hele stemningen af den lidt underlige, jord-/ler-agtige bygning noget andet. At jeg har læst tidligere nævnte bog gjorde at der ikke var så meget der var ny information, men der var alligevel et par ting, der overraskede mig: Aboriginals plejede at have en form for landbrug hvor de gjorde jorden og planterne sundere ved jævnlige at brænde dem af. Australiens natur er ret fascinerende på det punkt - man kører rundt og ser helt sorte forkullede træer iklædt disse smågrene med helt friske grønne skud.

Olivers oplevelser

Turen til Australien var så meget mere end bare udveksling. Selvfølgelig fulgte vi med i skoleforløbet dernede, men det var alt det uden for skolen der virkelig betød noget. At være sammen med Australiere efter skole eller bare det at gå en tur i byen var det der virkelig gav et indtryk af, hvad det vil sige at bo i Melbourne.

Jeg var så heldig at min værtsfamilie tog mig med ud og campe, hvor den stod på klatring, fiskeri, og bade i havet. Hvis man ser bort fra at jeg blev brændt utrolig slemt af en brandmand og endda blev angrebet af diverse øgler, var det kun positivt. Det er da i hvert fald noget jeg aldrig vil glemme.

Udover min tur i vildmarken var jeg så heldig at familien også havde venner vi kunne bo hos i Sydney, så der tog vi op en weekend. Jeg havde Silja og Anita fra Nørre med derop. Der var overraskende at se, hvor anderledes kulturen i Sydney faktisk var i forhold til Melbourne. Sydney var virkelig hvad man ville forvente af Australien, mens Melbourne nærmere bare er en normal vestlig storby. I Sydney fik vi da både set operahuset og gået på Sydney Harbor Bridge.

